

1- عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: [جاء علي بن أبي طالب رضي الله عنه إلى النبي # فقال: يا أبا الحسن: أف أعلمك كلمات ينفعك الله بهن، وينفع بهن من علمته، ويثبت ما تعلمت في صدرك؟ قال: أجل يا رسول الله فعلمني؟ قال: إذا كان ليلة الجمعة فإن استطعت أن تقوم في ثلث الليل الأخير، فإنها ساعة مشهودة، والدعاء فيها مستجاب، وقال أخي يعقوب لبيته سوف أستغفر لكم ربي، يقول حتى تأتي ليلة الجمعة، فإن لم تستطع ففي وسطها فإن لم تستطع ففي أولها، فصل أربع ركعات تقرأ في الأولى: ب فاتحة الكتاب ويس، وفي الثانية: ب فاتحة الكتاب وحم الدخان، وفي الثالثة: ب فاتحة الكتاب والم تنزيل السجدة، وفي الرابعة: ب فاتحة الكتاب، وتبارك المفضل، فإذا فرغت فاحمد الله تعالى، وأحسن الثناء عليه، وصل علي وأحسن، وصل علي سائر الأنبياء، واستغفر للمؤمنين والمؤمنات، و: "خوانك الذين سبقوك يايمان، ثم قل في آخر ذلك: اللهم ارحمني بترك المعاصي أبدا ما أبقيتني وارحمني أن أتكلف ما يعينني وارزقني حسن النظر فيما يرضيك عني. اللهم بدع السموات وأرض إذا الجَل والوا" كرام والعزة التي ترام. أسألك يا الله يا رحمن بجل لك، ونور وجهك أن تلزم قلبي حفظ كتابك كما علمتني وارزقني أن أتوه على النحو الذي يرضيك عني. اللهم بدع السموات وأرض إذا الجَل والوا" كرام والعزة التي ترام أسألك يا الله يا رحمن بجل لك، ونور وجهك أن تنور بكتابك بصري، وأن تطلق به لساني، وأن تفرج به عن قلبي، وأن تشرح به صدري وأن تغسل به بدني فإنه يعينني على الحق غيرك و يوتيني إني أنت، و حول و قوة إيا الله العلي العظيم، يا أبا الحسن: تفعل ذلك ثث جمع، أو خمسا، أو سبعا تجاب بإذن الله تعالى، والذي بعثني بالحق ما أخطأ مؤمنا قط. قال ابن عباس: [فوق الله ما لبث علي إخمسا، أو سبعا حتى جاء رسول الله # في مثل ذلك المجلس، فقال يا رسول الله: إني كنت فيما خ أخذ إ أربع آيات أو نحوهن، فإذا قرأتهن علي نفسي تفلتن، وإني أتعلم اليوم أربعين آية أو نحوها، فإذا قرأتها علي نفسي، فكأنما كتأب الله بين عيني، ولقد كنت أسمع الحديث، فإذا رددته تفلت، وأنا اليوم أسمع الأحاديث، فإذا تحدثت به لا لم أخرج منها، فقال # عند ذلك: مؤمن ورب الكعبة أبا الحسن]. أخرجه الترمذي

Hz. Ali(r.a.)'a Öğretilen Hafızayı Güçlendiren Dua Hadis-i Şerifi (Aslı ve Türkçe Meâli)

Hz. İbnu Abbâs (radiyallâhu anhümâ) anlatıyor: "Hz. Ali İbnu Ebi Tâlib (radiyallâhu anh) Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a gelerek: "Annem ve bâbam sana kurban olsun, şu Kur'an göğsümde durmayıp gidiyor. Kendimi onu ezberleyecek güçte göremiyorum" dedi. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) ona şu cevabı verdi: "Ey Ebül-Hüseyn! (Bu meselede) Allah'ın sana faydalı kılacağı, öğrettiğin takdirde öğrenen kimsenin de istifade edeceği, öğrendiklerini de göğsünde sabit kılacak kelimeleri öğretiyim mi?"

Hz. Ali (radiyallâhu anh): "Evet, ey Allah'ın Rasûlü, öğret bana!" dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber şu tavsiyede bulundu:

"Cuma gecesi (perşembeyi cumaya bağlayan gece) olunca, gecenin son üçte birinde kalkabilirsen kalk. Çünkü o an (meleklerin de hazır bulunduğu) meşhûd bir andır. O anda yapılan dua müstecabtır. Kardeşim Yâ'kub da evlatlarına şöyle söyledi: "Sizin için Rabbime istiğfâr edeceğim, hele cuma gecesi bir gelsin." Eğer o vakitte kalkamazsan gecenin ortasında kalk. Bunda da muvâffâk olamazsan gecenin evvelinde kalk. Dört rek'ât namaz kıl. Birinci rek'atte, Fâtiha ile Yâ-sin süresini oku, ikinci rek'atte Fâtiha ile Hâ-mim, ed-Duhân süresini oku, üçüncü rek'atte Fâtiha ile Eliflam-mim Tenzilü's-secde'yi oku, dördüncü rek'atte Fatiha ile Tebareke'l-Mufasssal'ı oku. Teşehhüdden boşaldığın zaman Allah'a hamdet, Allah'a senayı da güzel yap, bana ve diğer peygamberlere salat oku, güzel yap. Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar ve senden önce gelip geçen mü'min kardeşlerin için istiğfar et. Sonra bütün bu okuduğun duaların sonunda şu duayı oku:

"Allahım, bana günahları, beni hayatta baki kıldığın müddetçe ebediyen terkettirerek merhamet eyle. Bana faydası olmayan şeylere teşebbüsüm sebebiyle bana acı. Seni benden râzı kılacak şeylere hüsn-i nâzar etmemi bana nasib et. Ey semâvât ve arzın yaratıcısı olan celâl, ikram ve dil uzatılmayan izzetin sâhibi olan Allahım. Ey Allah! ey Rahman! celalin hakkı için, yüzün nuru hakkı için kitabını bana öğrettiğin gibi hıfzına da kalbimi icbâr et. Seni benden razı kılacak şekilde okumamı nasib et. Ey semâvât ve arzın yaratıcısı, celâlin ve yüzün nuru hakkı için kitabınla gözlerimi nurlandırmanı, onunla dilimi açmanı, onunla kalbimi yarmanı, göğsümü ferahlatmanı, bedenimi yıkamanı istiyorum. Çünkü, hakkı bulmakta bana ancak sen yardım edersin, onu bana ancak sen nasib edersin. Herşeye ulaşmada güç ve kuvvet ancak büyük ve yüce olan Allah'tandır." Ey Ebu'l-Hasan, bu söylediğimi üç veya yedi cuma yapacaksın. Allah'ın izniyle duana icâbet edilecektir. Beni hak üzere gönderen Zât-ı Zülcelâl'e, yemin olsun bu duayı yapan hiçbir mü'min icâbetten mahrum kalmadı." İbnu Abbâs (radiyallâhu anhüma) der ki: "Allah'ayemin olsun, Ali (radiyallâhu anh) beş veya yedi cuma geçti ki Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a aynı önceki mecliste tekrar gelerek:

"Ey Allah'ın Resûlü! dedi, geçmişte dört beş âyet ancak öğrenebiliyordum. Kendi kendime okuyunca onlar da (aklımda durmayıp) gidiyorlardı. Bugün ise, artık 40 kadar âyet öğrenebiliyorum ve onları kendi kendime okuyunca Kitabullah sanki gözümün önünde duruyor gibi oluyor. Eskiden hadisi dinliyordum da arkadan bir tekrar etmek istediğimde aklımdan çıkıp gidiyordu. Bugün hadis dinleyip sonra onu bir başkasına istediğimde ondan tek bir harfi kaçırmadan anlatabiliyorum.

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselam) bu söz üzerine Hz. Ali (radiyallâhu anh)'ye: "Ey Ebü'l-Hasan! Kâbenin Rabbine yemin olsun sen mü'minsin!" dedi."